

Josef Havel

Josef Havel se narodil 29. června 1950 v Brně, po dvou letech se ale rodina přestěhovala do Prahy. S archeologií, svojí životní láskou, se pan Havel poprvé setkal v pěti letech na procházce na Bílou horu, kde viděl archeology, kteří vykopávali hroby bělohorských bojovníků. Díky tomuto setkání byl už od dětství přesvědčen, že se chce sám stát archeologem. Shodou náhod byl o mnoho let později, v roce 1974, jeho prvním výzkumem právě hromadný hrob bělohorských bojovníků. V dětství byl jeho koníčkem převážně sport, od šestnácti let se začal díky tatínkovi věnovat rugby, které hrál do 23 let. Vrcholem jeho sportovní kariéry bylo to, že hrál za reprezentaci do 21 let.

Pan Havel navštěvoval Základní školu Hládkov a následně vedlejší Gymnázium Jana Keplera. V létě roku 1968 měl po maturitě a úspěšně složil zkoušky na vysokou školu, Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, obor prehistorie a historie. Chtěl si vydělat nějaké peníze, proto chodil na brigádu v hutích na Kladně. Samotný srpen 1968 pro pana Havla znamenal velké zklamání a zradu.

Tragický čin upálení Jana Palacha vnímal pan Havel hodně intenzivně. Sice se osobně neznali, ale byl to kolega z fakulty. Po Palachově smrti pomáhal v pořadatelské službě vést průvod při jeho pohřbu.

V rámci studia chodil v létě na povinné vykopávky, třeba v Sezimově Ústí. Svoji manželku poznal během studia na fakultě, vzali se v roce 1973. V roce 1974 nastoupil pan Havel do archeologického oddělení Muzea hlavního města Prahy, kde mohl pracovat už před dokončením studia.

17. listopadu 1989 navštívili rodinu známí z Vídně, od nich se pan Havel dozvěděl, že se v centru něco děje. Na Národní třídě tedy nebyl, ale na shromáždění na Václavském náměstí ano a silně vnímal radost a optimismus všech, kteří snili o změně.

Po Sametové revoluci se pan Havel stal vedoucím archeologického oddělení a zároveň začal psát o archeologii do novin nebo do televize. Zjišťoval, že ho baví více psát o archeologii než ji jenom fakticky provádět, proto se rozhodl změnit profesi a

v roce 1993 nastoupil jako zástupce ředitele do českého rozhlasu Regina v Karlíně. O archeologii se ale zajímá dodnes. Jako největší životní úspěch pan Havel vnímá to, že se mu podařilo celý život dělat co ho baví jak v archeologii, tak i v radiu.

S manželkou Milenou mají dvě dcery a díky nim už pět vnoučat. Radost mu dnes dělá povídání s přáteli, bezvadná knížka, degustace výborného vína a sledování sportu.